

[Landbrugsministeren.]

fører på længere sigt en skævhed i konkurrenceforholdet mellem de revaluerende lande, der opnår fordele, og de devaluerende lande, hvis producenter i konkurrence med andre lande ikke får mulighed for at dække sig ind for de generelle omkostningsstigninger.

På rådsmødet den 21.-22. juli d. å. vedtoges, bl. a. på baggrund af det stadige fald i kursen på det britiske pund, et forslag fra Kommissionen om med virkning fra den 4. august d. å. at nedskrive omregningskursen for det britiske og irske pund inden for landbrugssektoren med 5 pct. De monetære udligningsbeløb reduceredes herved med 5 procentpoints, hvilket uundgåeligt vil medføre et højere prisniveau i Storbritannien. Det må herved bemærkes, at hensigten med beslutningen om at ændre omregningskurserne inden for landbrugssektoren og dermed om at reducere de monetære udligningsbeløb netop er at forhøje prisniveauet for landbrugsvarer i Storbritannien og Irland for herigennem at genskabe en del af den konkurrenceevne, som det britiske landbrug har tabt på grund af den kraftigere inflationsudvikling.

For de danske eksportører af landbrugsvarer til Storbritannien betyder reduktionen af de monetære udligningsbeløb — i hvert fald efter en kort tilpasningsperiode — ikke noget tab, fordi nedgangen i de monetære udligningsbeløb — der på årsbasis anslås til ca. 175 mill. kr. — opvejes af et højere markedsprisniveau (bacon- og smørpris er forhøjet). For den danske landbrugseksport til Storbritannien, der næsten udelukkende består af animalske produkter, vil forhøjelsen af markedspriserne blive sikret af to årsager. For det første vil reduktionen i de monetære udligningsbeløb, der ydes til Storbritanniens betydelige import af landbrugsvarer medføre, at alle eksportører vil forøge prisen på det britiske marked for at sikre uændret indtjening og fortsat ligevægt mellem afsætning på dette marked og alternative markeder. For det andet har reduktionen i de monetære udligningsbeløb — ud over øvrige markedstendenser — allerede nu givet sig udslag i højere priser på fodermidler i Storbritannien. Den deraf følgende omkostningsforøgelse vil tvinge de britiske producenter af animalske landbrugsproduk-

ter til at forøge markedspriserne, evt. ved mindre udbud.

Beslutningen i EFs Ministerråd må betragtes som et skridt i retning af at genskabe det fælles marked for landbrugsprodukter og i retning af at afvikle de monetære udligningsbeløb, hvilket er en langsigtet dansk interesse. Dette er allerede tidligere kommet til udtryk i memorandummet om Danmarks stilling til den fælles landbrugspolitik, der har været forelagt folketingets markedsudvalg i november 1974.

Af *Voigt* (FP) til ministeren for udenrigsøkonomi (4/8 75):

„Vil ministeren uddybe sine kommentarer i tv-avisen den 18. juli 1975 til det svenske forslag om en bedre styring af økonomien i de rige lande og herunder specielt oplyse, om der på grundlag af ministerens bemærkninger om biler i bykernen kan forventes nedsat et udvalg til at undersøge, om det er muligt at praktisere en ordning, hvor man bare lukker af for motorkørsel i et afgrænset område?“

(Spm. nr. 295).

Begrundelse.

Begrundelsen er den samme, som da jeg stillede nøjagtig det samme spørgsmål den 21. juli 1975, og hvor ministeren svarer den 31. juli 1975. Begrundelsen for på ny at stille spørgsmålet er, at ministeren ikke har besvaret mit spørgsmål.

Ministeren må lære at forstå, at når jeg stiller et spørgsmål, så forventer jeg at få et svar og ikke en henvisning til, hvad ministeren har skrevet i kronikker i dagspressen. I det her nævnte svar henviser ministeren mig til hans hoforgan Politiken, som har ofret tryksværte og spalteplads på tre kronikker den 16., 17. og 18. juni 1975.

Ministeren må forstå, at mine efterkommere ikke skal stå og lede i gamle aviser for at se, hvad ministerens holdning er til et spørgsmål stillet af en fremskridtsmand. Både spørgsmål og svar skal være at finde i Folketingstidende fra folketingsåret 1975, nøjagtig som denne begrundelse skal være at læse for den store flok af fremskridtsfolk, der ad åre vil vokse frem i Danmark.

De socialdemokratiske ministre må lære at affinde sig med, at det at være minister er som en god og stabil tjener at besvare de